

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 169/12

Λουξεμβούργο, 13 Δεκεμβρίου 2012

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στις υποθέσεις C-512/10, C-545/10,
C-625/10, C-627/10, C-412/11

Επιτροπή κατά Πολωνίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Γαλλίας, Σλοβενίας,
Λουξεμβούργου

**Κατά τον γενικό εισαγγελέα N. Jääskinen πέντε κράτη μέλη παρέβησαν τις
υποχρεώσεις που υπέχουν από τις οδηγίες περί σιδηροδρομικών μεταφορών**

*Προτείνει στο Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Πολωνία, η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλία, η
Σλοβενία και το Λουξεμβούργο παραβίασαν το οικείο δίκαιο της Ένωσης*

Λόγω της απελευθέρωσης του σιδηροδρομικού τομέα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν στις επιχειρήσεις του τομέα αυτού ισότιμη και άνευ διακρίσεων πρόσβαση στο σιδηροδρομικό δίκτυο. Στο πλαίσιο αυτό, η άσκηση ορισμένων «βασικών καθηκόντων» δεν μπορεί πλέον να ανατίθεται στις κατεστημένες σιδηροδρομικές επιχειρήσεις των κρατών μελών, αλλά σε ανεξάρτητους διαχειριστές. Τα καθήκοντα αυτά περιλαμβάνουν ιδίως τη χορήγηση στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις αδειών οι οποίες τους παρέχουν πρόσβαση στο σιδηροδρομικό δίκτυο, την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τον καθορισμό του τέλους που πρέπει να καταβάλλουν οι μεταφορικές επιχειρήσεις για τη χρήση του δικτύου.

Οι υπό κρίση υποθέσεις εντάσσονται στο πλαίσιο σειράς προσφυγών λόγω παραβάσεως ¹ τις οποίες άσκησε η Επιτροπή κατά πλειόνων κρατών μελών τα οποία δεν τήρησαν τις υποχρεώσεις που υπέχουν από τις οδηγίες περί λειτουργίας του σιδηροδρομικού τομέα, οι οποίες σκοπούν πρωτίστως στη διασφάλιση ισότιμης και άνευ διακρίσεων προσβάσεως των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων στο σιδηροδρομικό δίκτυο ². Εν προκειμένω, το Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει τις προσφυγές κατά της Πολωνίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Γαλλίας, της Σλοβενίας και του Λουξεμβούργου ³.

C-512/10, Επιτροπή κατά Πολωνίας

Κατά την Επιτροπή, η Πολωνία παρέλειψε να θεσπίσει καθεστώς παροχής κινήτρων με σκοπό την ενθάρρυνση του διαχειριστή να μειώσει το κόστος και τα τέλη χρήσεως της υποδομής ή το ύψος των τελών προσβάσεως. Ο γενικός εισαγγελέας Niilo Jääskinen εκτιμά συναφώς ότι στις εθνικές διατάξεις δεν καθορίζεται ο μηχανισμός παροχής κινήτρων, τον οποίο προβλέπει το πολωνικό δίκαιο και βάσει του οποίου προσδιορίζεται η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των σκοπών οικονομικής φύσεως που πρέπει να επιτύχει ο διαχειριστής της υποδομής και των μέτρων που λαμβάνει ο Υπουργός Μεταφορών όσον αφορά τη χρηματοδότηση των εξόδων ανακαινίσεως και συντηρήσεως της σιδηροδρομικής υποδομής.

¹ Πρόκειται για τις εξής υποθέσεις: C-473/10, Επιτροπή κατά Ισπανίας· C-512/10, Επιτροπή κατά Πολωνίας· [C-528/10, Επιτροπή κατά Ελλάδας](#)· C-545/10, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας· C-555/10, Επιτροπή κατά Αυστρίας· C-556/10, Επιτροπή κατά Γερμανίας· C-557/10, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας· C-625/10, Επιτροπή κατά Γαλλίας· C-627/10, Επιτροπή κατά Σλοβενίας· C-369/11, Επιτροπή κατά Ιταλίας, και C-412/11, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου.

² Οδηγία 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ L 237, σ. 25), όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2001/12, και οδηγία 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής (ΕΕ L 75, σ. 29), όπως έχει τροποποιηθεί με τις οδηγίες 2004/49/ΕΚ και 2007/58/ΕΚ.

³ Οι προτάσεις επί των υποθέσεων που αφορούν την Ουγγαρία, την Ισπανία, την Αυστρία, τη Γερμανία και την Πορτογαλία αναπτύχθηκαν στις 6 Σεπτεμβρίου 2012 (βλ. το [ανακοινωθέν τύπου 109/12](#)).

Το δίκαιο της Ένωσης προβλέπει ότι τα τέλη για τη δέσμη ελάχιστων παροχών και την τροχαία πρόσβαση σε εγκαταστάσεις υπηρεσιών ορίζονται ίσα με το κόστος που συναρτάται άμεσα με την παροχή σιδηροδρομικής υπηρεσίας. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η έννοια αυτού του κόστους παραπέμπει σε αυτήν του «οριακού κόστους». Η δεύτερη αυτή έννοια δηλώνει αποκλειστικώς, κατά την Επιτροπή, τις δαπάνες που προκαλεί η πραγματική κυκλοφορία συρμών και όχι τις πάγιες δαπάνες που καλύπτουν, πέραν αυτών που σχετίζονται με τη σιδηροδρομική εκμετάλλευση, τα γενικά έξοδα λειτουργίας της υποδομής τα οποία απαιτούνται ανεξαρτήτως της κυκλοφορίας συρμών.

Κατά τον γενικό εισαγγελέα, η πολωνική ρύθμιση συνεπάγεται ότι, για τον καθορισμό του τέλους που εισπράττεται για τη δέσμη ελάχιστων παροχών και την τροχαία πρόσβαση στις εγκαταστάσεις υποδομών, συνυπολογίζονται δαπάνες οι οποίες προδήλως δεν συναρτώνται άμεσα με την παροχή σιδηροδρομικής υπηρεσίας.

Ο N. Jääskinen εκτιμά, αντιθέτως, ότι η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί όσον αφορά τις αιτιάσεις που αντλούνται από έλλειψη ανεξαρτησίας του διαχειριστή υποδομής και την προβαλλόμενη παράλειψη θεσπίσεως μέτρων κατάλληλων για την έγκαιρη διασφάλιση του ισοσκελισμού του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως του εν λόγω διαχειριστή.

C-545/10, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Τσεχική Δημοκρατία παρέβη το δίκαιο της Ένωσης καθορίζοντας το ανώτατο ποσό των τελών χρήσεως σιδηροδρομικής υποδομής. Ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει ότι, μολονότι τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να καθορίζουν το νομοθετικό πλαίσιο περί χρεώσεως τελών, οφείλουν εντούτοις να αναθέτουν στον διαχειριστή της υποδομής τον καθορισμό του τέλους που πρέπει να καταβάλλεται για τη χρήση του σιδηροδρομικού δικτύου. Κατά συνέπεια, ο γενικός εισαγγελέας εκτιμά ότι η Τσεχική Δημοκρατία δεν συμμορφώθηκε προς την οδηγία 2001/14.

Εν συνεχεία, ο N. Jääskinen προτείνει στο Δικαστήριο να δεχθεί την αίτηση της Επιτροπής που αντλείται από τη μη παροχή κινήτρων στους διαχειριστές για τη μείωση του κόστους παροχής της υποδομής και του ύψους των τελών προσβάσεως. Αντιθέτως, προτείνει να απορριφθεί η αίτηση που αντλείται από το ότι τα τέλη που εισπράττονται για τη δέσμη ελάχιστων παροχών και την τροχαία πρόσβαση σε εγκαταστάσεις υπηρεσιών δεν είναι ίσα με το κόστος που συναρτάται άμεσα με την παροχή σιδηροδρομικών υπηρεσιών.

Ο γενικός εισαγγελέας προτείνει στο Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις της, καθόσον παρέλειψε να καθιερώσει σύστημα βελτιώσεως των επιδόσεων δυνάμενο να ενθαρρύνει τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και τον διαχειριστή υποδομής να ελαχιστοποιούν τη διατάραξη και να βελτιώνουν τις επιδόσεις του σιδηροδρομικού δικτύου.

Η Επιτροπή διατείνεται ότι, κατά το τσεχικό δίκαιο, το όργανο ενώπιον του οποίου ασκούνται προσφυγές κατά των αποφάσεων του ρυθμιστικού φορέα, δηλαδή του Οργανισμού Σιδηροδρόμων, είναι το Υπουργείο Μεταφορών. Κατά την προσφεύγουσα, μια τέτοια προηγούμενη διοικητική προσφυγή αντιβαίνει στην οδηγία 2001/14, δεδομένου ότι το νομοθέτημα αυτό δεν επιτρέπει διοικητικό έλεγχο των αποφάσεων του ρυθμιστικού φορέα. Ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει συναφώς ότι η προμνημονευθείσα οδηγία στηρίζεται στην αντίληψη ότι η διοικητική απόφαση που λαμβάνει ο ρυθμιστικός φορέας υπόκειται μόνο σε δικαστικό έλεγχο και όχι σε προηγούμενο διοικητικό έλεγχο, μολονότι η δυνατότητα αυτή δεν αποκλείεται ρητώς. Κατά συνέπεια, η Τσεχική Δημοκρατία παρέβη το δίκαιο της Ένωσης, καθόσον καθιέρωσε διοικητικό έλεγχο των αποφάσεων του ρυθμιστικού φορέα μέσω προσφυγής ενώπιον του Υπουργείου Μεταφορών.

C-625/10, Επιτροπή κατά Γαλλίας, C-627/10, Επιτροπή κατά Σλοβενίας, και C-412/11, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου

Η οδηγία 91/440 προβλέπει ότι τα βασικά καθήκοντα δεν επιτρέπεται να ανατίθενται σε επιχείρηση που παρέχει υπηρεσίες σιδηροδρομικών μεταφορών. Τα καθήκοντα αυτά συνίστανται ιδίως στην κατανομή των διαδρομών των συρμών και στην κατανομή της χωρητικότητας της υποδομής. Η

Επιτροπή προσάπτει στη Γαλλία, τη Σλοβενία και το Λουξεμβούργο ότι παρέβησαν την απαίτηση περί ανεξαρτησίας του φορέα που παρέχει υπηρεσίες σιδηροδρομικών μεταφορών.

Όσον αφορά τη Γαλλία, κατά τον γενικό εισαγγελέα, το γεγονός ότι υπηρεσία της κατεστημένης επιχειρήσεως, δηλαδή της Société nationale des chemins de fer français (SNCF) [Εθνικής Εταιρίας Γαλλικών Σιδηροδρόμων], όπως είναι η Διεύθυνση Σιδηροδρομικής Κυκλοφορίας [Direction des Circulations Ferroviaires (DCF)], ενεργεί για λογαριασμό του Γαλλικού Σιδηροδρομικού Δικτύου [Réseau ferré de France (RFF)], το οποίο είναι αποκλειστικώς αρμόδιο να εγκρίνει το πρόγραμμα δρομολογίων και την κατανομή των επιμέρους διαδρομών των συρμών, δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι το γαλλικό σύστημα είναι σύμφωνο με το δίκαιο της Ένωσης. Συνεπώς, το σύστημα αυτό δεν πληροί την προϋπόθεση περί ανεξαρτησίας ως προς τη νομική μορφή. Ομοίως, όσον αφορά τη Σλοβενία, κατά τον γενικό εισαγγελέα, το γεγονός ότι οι Σλοβενικοί Σιδηρόδρομοι ενεργούν αντιστοίχως για λογαριασμό του Οργανισμού Σιδηροδρομικών Μεταφορών, ο οποίος είναι αποκλειστικώς αρμόδιος να εγκρίνει το πρόγραμμα δρομολογίων και την κατανομή των επιμέρους διαδρομών των συρμών, δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι το σύστημα αυτό είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης. Όσον αφορά την προσφυγή κατά του Λουξεμβούργου, ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει ότι σε περίπτωση διαταράξεως της κυκλοφορίας, ο συνήθης πίνακας δρομολογίων που έχει καταρτίσει η Διοίκηση Σιδηροδρόμων (ACF) δεν είναι πλέον δυνατό να τηρηθεί, δεδομένου ότι υπάρχει υπέρβαση των χρόνων που έχουν καθορισθεί με τον πίνακα δρομολογίων, οπότε απαιτείται εκ νέου κατανομή των δρομολογίων για τις επιχειρήσεις που βρίσκονται σε αναμονή, στην οποία προβαίνει η σιδηροδρομική επιχείρηση των Λουξεμβουργιανών Σιδηροδρόμων (CFL).

Εν συνεχεία, ο γενικός εισαγγελέας εξετάζει την αίτηση της Επιτροπής σχετικά με τη χρέωση για την πρόσβαση στη σιδηροδρομική υποδομή. Επισημαίνει συναφώς ότι η Γαλλία και η Σλοβενία δεν έθεσαν σε εφαρμογή σύστημα βελτιώσεως των επιδόσεων των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και των διαχειριστών υποδομής το οποίο να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης. Εξάλλου ο N. Jääskinen εκτιμά ότι η Σλοβενία δεν παρέσχε στους διαχειριστές υποδομής κίνητρα για τη μείωση του κόστους παροχής της υποδομής και του ύψους των τελών προσβάσεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως στρέφεται κατά κράτους μέλους το οποίο, κατά την Επιτροπή ή ένα άλλο κράτος μέλος, δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο. Σε περίπτωση που η Επιτροπή θεωρήσει ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582